

PARAULA I VIDA

El Cor de Jesús màxima expressió humana de l'amor diví

El proper divendres dia 3 celebrem la solemnitat litúrgica del Sagrat Cor de Jesús, que dins l'Any sant de la misericòrdia ha de tenir encara una més gran transcendència. I el mes de juny tot ell està consagrat dins la pietat popular a la devoció al Sagrat Cor de Jesús. Farem bé de mantenir-nos amatents a viure la confiança en la misericòrdia del Senyor: «Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!». El «Cor de Jesús» és la Seu de la Misericòrdia del Pare que ha obert els tresors infinits del seu Amor i de la seva indulgència a l'home. I per això s'escau una actitud de conversió i de reparació, de créixer en l'amor. El Papa Francesc ha volgut que poséssim, en el Cor de Jesús, tots els sacerdots en ocasió dels 160 anys de la institució d'aquesta festa litúrgica, l'any 1856, pel Papa Pius IX.

Fou Santa Margarida M. Alacoque (1647-1690) una humil monja de la Visitació del monestir de Paray-le-Monial (França), la qui va rebre del mateix Jesucrist la revelació dels desigs que omplien el seu Cor, i li confià de donar-los a conèixer a tothom. Foren revelacions i aparicions del Senyor, per fer-li gaudir del seu amor per ella

i per tothom, i per fer-li entendre com li dolia el pecat i l'allunyament d'Ell. Déu reaccionava així davant uns temps en què regnava el jansenisme, teoria espiritual rigorista, on es veia el pecat pertot arreu. Moltes proves i malalties la van preparar perquè es convertís en missatgera del l'Amor redemptor de Crist, i perquè ensenyés que podem viure la devoció i l'amor per Jesús, amb les obres de misericòrdia. També ensenyà l'«hora santa» d'adoració al Santíssim Sagrament, que conté tota la vida i l'obra del Crist.

El Papa Francesc és un enamorat del Sagrat Cor de Jesús. Ell ha dit que «la pietat popular valoritza molt els símbols, i el Cor de Jesús és el símbol per excel·lència de la misericòrdia de Déu. No és un símbol imaginari, és un símbol real, que representa el centre, la font de la qual ha brollat la salvació per a tota la humanitat». Entre les diverses referències dels textos evangèlics al Cor de Jesús, el Papa subratlla el relat de la mort de Crist, segons sant Joan (Jn 19,34; 1Jn 5,7-8): Mort Jesús, un soldat li va travesar el costat amb la llança, i de seguida van brollar sang i aigua. Joan va reconèixer en aquell signe, aparentment casual, el compliment de les profecies: del Cor de Jesús, Anyell immo-

lat sobre la Creu, brollen el perdó i la vida. Ell és la font de la misericòrdia divina pels pecadors, sempre hi podem confiar i sempre hi podem acudir.

En aquest proper dia de la festa, el 3 de juny, promovem moments d'oració o d'adoració eucarística per totes les necessitats de l'Església i del món, però especialment preguem pels sacerdots, primers dispensadors de la Misericòrdia divina. La misericòrdia de Jesús no és només un sentiment: és una força que dona vida, que ressuscita la persona! L'Evangeli parla de la compassió de Crist per la vídua de Naïm, que estava a punt d'enterrar el seu únic fill quan passà Jesús (Lc 7,11-17). Aquesta «compassió» és l'amor de Déu pels pecadors, és la misericòrdia, és a dir l'actitud de Déu en contacte amb la misèria humana, amb la nostra indignació, el nostre sofriment, la nostra angoixa. La misericòrdia de Déu dona vida a l'home, el ressuscita de la mort. Ell ens mira sempre amb misericòrdia, i espera el nostre retorn. No tinguem por d'apropiar-nos a Ell! Té un cor misericordiós! «Déu és pura misericòrdia!» ensenya el Papa Francesc.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els Petits Cantors, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell

El dia 7 de maig al vespre, el Cor dels Petits Cantors del Principat d'Andorra, que presideix el Sr. Carles Enseñat Reig, van oferir un concert a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell.

Dirigits per Catherine Metayer, van oferir l'obra *King Arthur (or The British Worthy)* de Henry Purcell (c. 1659-1695), juntament amb el Cor de Cambra de les Valls d'Andorra, el Cor Vibrato de La Baule, i l'Orquestra Camerata d'Espinho, de Portugal.

Van ser acollidors dels Cors i Orquestra el Degà del Capítol Catedral, Mn. Xavier Parés, i el Vicari general, Mn. Josep M. Mauri, i van gaudir-ne una gran quantitat d'aficionats a la música.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pregar en la comunió dels sants

Un grup de matrimonis, superada fa poc la cinquantena, es reuneix un diumenge al mes des d'en fa més de vint-i-cinc. Comparteixen reflexió entorn un tema anual, pregària per les persones i per les situacions, vivències de la vida de cada dia, inquietuds personals. De rerefons, sempre l'Evangeli. Un cap de setmana de cada curs es reuneixen en recés per conviure, reflexionar, pregar i compartir junts. Enguany, sobre la pregària de Jesús. S'han aplegat en un santuari, en una població on un d'ells té enterrat el pare. Abans de començar el recés, manifestà la intenció de visitar el cementiri per resar davant la tomba del pare. S'hi afegí tot el grup i, prop del nínxol, el consiliari va fer una breu introducció a la pregària, co-

mentant les paraules de Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més» (Jn 11,25-26). Després d'un moment de silenci, resaren el parenostre. Fou una pregària senzilla, sentida, fraternal i afectuosa. Tots havien conegut el pare difunt, home de conviccions cristianes arrelades, referent en molts aspectes. Alguns comentaren que havien pensat, també, en els seus pares i mares ja traspassats.

Aquesta pregària no era un acte rar. L'Església sempre ha honorat la memòria dels difunts i ha ofert suffragis per ells, donant vida, així, a la comunió dels vius i dels difunts, dels sants del cel i de la terra, a la comunió dels sants. Oferir les pregà-

ries pels qui han sortit d'aquest món els ajuda perquè, alliberats de tot pecat, entrin en la llum i la pau de Crist. «Germans, no volem que ignoreu què serà dels qui han mort, perquè no us entristiu com fan els altres, els qui no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús Déu s'endurà amb ell els qui han mort» (1Te 4,13-14).

És bo mantenir el record dels difunts, pregar per ells, perquè Déu els aculli prop d'Ell i perquè, des d'aquesta proximitat, intercedeixin per les persones i les causes que van estimar en la seva vida mortal. Pregar pels pares traspassats és una obra de misericòrdia corporal que honora els fills.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

El Corazón de Jesús máxima expresión humana del amor divino

El próximo viernes día 3 celebramos la solemnidad litúrgica del Sagrado Corazón de Jesús, que dentro del Año santo de la misericordia debe tener todavía una mayor trascendencia. Y todo el mes de junio está consagrado en la piedad popular a la devoción al Sagrado Corazón de Jesús. Será bueno mantenernos atentos en vivir la confianza en la misericordia del Señor: «¡Sagrado Corazón de Jesús, en Vos confío!». El «Corazón de Jesús» es la sede de la Misericordia del Padre que ha abierto los tesoros infinitos de su Amor y de su indulgencia al hombre. Y por eso es necesaria una actitud de conversión y de reparación, de crecer en el amor. El Papa Francisco ha querido que pusieramos, en el Corazón de Jesús, a todos los sacerdotes con ocasión de los 160 años de la institución de esta fiesta litúrgica, en 1856, por el Papa Pío IX.

Fue Santa Margarita M.ª Alacoque (1647-1690) una humilde monja de la Visitación del monasterio de Paray-le-Monial (Francia), la que recibió del mismo Jesucristo la revelación de los deseos que llenaban su Corazón, y le confió el darlos a conocer a todo el mundo. Fueron revelaciones y apariciones del Señor, para hacerle disfrutar de su amor por ella y por todos, y para hacerle entender cómo le dolía el pecado y que se alejase de Él. Dios reaccionaba así ante unos tiempos en que reinaba el jansenismo, teoría espiritual rigorista, que veía el pecado por todas partes. Muchas pruebas y enfermedades la prepararon para que se convirtiera en mensajera del Amor redentor de Cristo, y para que enseñara que podemos vivir la devoción y el amor por Jesús, con las obras de misericordia. También enseñó la «hora santa» de adoración al Santísimo Sacramento, que contiene toda la vida y la obra de Cristo.

El Papa Francisco es un enamorado del Sagrado Corazón de Jesús. Él ha dicho que «la piedad popular valoriza mucho los símbolos, y el Corazón de Jesús es el símbolo por excelencia de la misericordia de Dios. No es un símbolo imaginario, es un símbolo real, que representa el centro, la fuente de la que ha brotado la salvación para toda la humanidad». Entre las diversas referencias de los textos evangélicos al Corazón de Jesús, el Papa subraya el relato de la muerte de Cristo, según san Juan (Jn 19,34; 1Jn 5,7-8): Muerto Jesús, un soldado le atravesó el costado con la lanza, y enseguida brotaron sangre y agua. Juan reconoció en aquel signo, aparentemente casual, el cumplimiento de las profecías: del Corazón de Jesús, Cordero inmolado sobre la Cruz, brotan el perdón y la vida. Él es la fuente de la misericordia divina por los pecadores, siempre podemos confiar y acudir a Él.

En este próximo día de la fiesta, el 3 de junio, promovamos momentos de oración o de adoración eucarística por todas las necesidades de la Iglesia y del mundo, pero especialmente roguemos por los sacerdotes, primeros dispensadores de la Misericordia divina. La misericordia de Jesús no es sólo un sentimiento: es una fuerza que da vida, ¡que resucita a la persona! El Evangelio habla de la compasión de Cristo por la viuda de Nain, que estaba a punto de enterrar a su único hijo cuando pasó Jesús (Lc 7,11-17). Esta «compasión» es el amor de Dios por los pecadores, es la misericordia, es decir la actitud de Dios en contacto con la miseria humana, con nuestra indigencia, nuestro sufrimiento, nuestra angustia. La misericordia de Dios da vida al hombre, lo resucita de la muerte. Él nos mira siempre con misericordia, y espera nuestro retorno. ¡No tengamos miedo de acercarnos a Él! ¡Tiene un corazón misericordioso! «¡Dios es pura misericordia!» proclama el Papa Francisco.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Visita Pastoral a Tírvia

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va dur a terme la Visita Pastoral a la Parròquia de Sant Feliu de Tírvia (Ribera de Cardós). A la seva arribada a la Parròquia fou rebut per la Regidora de l'Ajuntament, Sra. Montserrat Arnau, i pel Sr. Rector de la Parròquia, Mn. Joan Dies.

Després de saludar la feligresia que s'havia congregat per saludar el Sr. Arquebisbe, Mons. Vives presidí la celebració eucarística

del V Diumenge de Pasqua. A la seva homilia, mostrà la seva satisfacció per la Visita que estava duent a terme a la Parròquia i ani-

mà els fidels a sentir-se part de la gran família dels cristians catòlics que arreu del món, en el diumenge, proclamen la mateixa Paraula de Déu i comparteixen el mateix menjar del Cos de Crist, com aliment que enforteix i dóna vida. Al final de l'Eucaristia i després d'impartir la benedicció apostòlica a totes les famílies del poble de Tírvia, Mons. Vives pogué saludar els feligresos i interessar-se per la situació de la Parròquia.

Confirmacions a Bellver

En la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, el dia 8 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell administrà el sagrament de la Confirmació, al matí, a 10 joves de Bellver, Martinet, Riu, Prullans, Montellà i Lles, i a la tarda a 23 joves i 2 adults a Santa Maria de Puigcerdà.

A Bellver estava acompanyat pels dos sacerdots Mn. Carles Rivas i Mn. Melcior Querol. I acompanyaven els cants Roser Piqué i els acordionistes Elies i Ivan Fernández. I a Puigcerdà per Mn. Josep Grau, Mn. Ignasi Navarri i Mn. Pere Morales. A tots els regalà el Nou Testament.

Formació de Francesc Torralba

Divendres dia 30 d'abril, el Dr. Francesc Torralba, Director de la Càtedra de Pensament Cristià del Bisbat d'Urgell i Responsable de la formació per Arxiprestats, impartí dues conferències sobre «La Misericòrdia» a les Parròquies de Ribes de Freser i de Puigcerdà en el context de l'Any de la Misericòrdia. Els fidels convocats aprofundiren en aquesta important temàtica a partir de les reflexions del prestigiós teòleg i filòsof que insistí com

la misericòrdia és un dels distintius de la identitat cristiana catòlica.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El Jubileu a la Bíblia. Justícia i compartir

A vui reflexionem sobre l'antiga institució del «jubileu»: és una cosa antiga, atestada en la Sagrada Escripura. La trobem sobretot en el Llibre del Levític, que la presenta com un moment culminant de la vida religiosa i social del poble d'Israel.

Cada cinquanta anys, «el dia de l'expiació» (Lv 25,9), quan la misericòrdia del Senyor s'invocava sobre tot el poble, el so del corn anunciava el gran esdeveniment de l'alliberament.

Era una mena d'«amnistia general», que permetia a tots tornar a la situació original, amb la cancel·lació de tots els deutes, la restitució de la terra i la possibilitat

de gaudir novament la llibertat pròpia dels membres del poble de Déu.

La idea central és que la terra pertany originàriament a Déu i ha estat confiada als homes (cf. Gn 1,28-29), i per això ningú no se'n pot considerar l'amo exclusiu, creant situacions de desigualtat. Això, avui, ho podem pensar i repensar; que cadascú pensi en el seu cor si té massa coses. Per què no deixar-ne als que no tenen res? El deu per cent, el cinquanta per cent... Jo dic: que l'Esperit Sant us inspire a cada un de vosaltres.

És un jubileu per a convertir-se, perquè el nostre cor es faci més

gran, més generós, més fill de Déu, amb més amor. Us dic una cosa: si aquest desig, si el jubileu no arriba a les butxaques, no és un veritable jubileu. Ho heu entès? I això és a la Bíblia! No s'ho inventa aquest Papa: és a la Bíblia.

La finalitat és una societat basada en la igualtat i en la solidaritat, on la llibertat, la terra i els diners es converteixen en un bé per a tots i no sols per a alguns. Podem dir que el jubileu bíblic era un «jubileu de misericòrdia» viscut en la recerca del bé per al germà pobre.

(Dimecres, 10 de febrer de 2016)

Guissona va acollir la celebració de la Pasqua del Malalt

L'Arquebisbe Joan-Enric va iniciar amb la seva salutació, el dissabte 7 de maig, la XX Trobada de la Pasqua diocesana del Malalt, que es va celebrar a la Residència Geriàtrica de Guissona.

Fent referència a la celebració de la Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, va animar els presents, prop de 170 persones, a viure la malaltia com una dimensió de superació personal que ha de permetre portar-la amb esperança i transcendir-la, malgrat les dificultats que imposa la pèrdua de vitalitat física. Per la seva banda, la Delegada de Pastoral de la Salut, la Gna. Visitación Lorenzo, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell, va agrair l'assistència de tothom i va explicar el desenvolupament de la Jornada diocesana.

Després de les salutacions, la Sra. Càrol Garcia va donar el seu testimoni personal de vida: primer

la seva experiència missionera a l'Àfrica, l'anhel de vida consagrada religiosa, i després del diagnòstic i d'una greu malaltia respiratòria que la va allunyar de la seva estimada Àfrica, portant la seva malaltia, i esdevenint missionera d'una altra manera, des de la debilitat i la malaltia crònica. Va

aportar uns textos a partir d'un llibre seu amb el títol *No tinguis por*, traducció de la frase en swahili «hakuuna matata». Va presentar aquest llibre seu, on explica l'esforç de superació i l'esperança que mira de testimoniar arreu.

Tot seguit va tenir lloc la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Vives i concelebrada pels altres sacerdots presents. I posteriorment la Jornada va continuar amb una conferència, emmarcada dins l'Any de la Misericòrdia, impartida per Mn. Manuel Pal, Canonge penitencier, molt vinculat a la Delegació i gran coneixedor de l'entorn del malalt, ja que és el sacerdot que té cura de l'acompanyament espiritual a la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell. La jornada, joiosa, molt familiar i de companyonia, es va cloure amb el dinar de germanor, que es va celebrar al poliesportiu del Col·legi del Roser, també a Guissona.

Corpus 2016

«Només tenim cinc pans i dos peixos. Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» aquest és un fragment de l'Evangeli de Lluc que avui acompanya la litúrgia de la solemnitat del Corpus, i a la queixa dels deixebles i a la seva pregunta la resposta de Jesús és ben clara i rotunda «Sí, vosaltres heu de donar resposta a tota aquesta gentada».

Aquesta experiència dels deixebles i seguidors de Jesús la trasllem als nostres temps, on també la fam, la pobresa i la necessitat d'ajuda per a molts de casa nostra i també per a molts que viuen en situacions de necessitat a l'espera de ser acollits, tota aquesta gentada esperen un Sí, com el que va demanar Jesús als seus deixebles, un Sí de compromís i sense por, malgrat les dificultats que hi ha al nostre davant. La resposta de nosaltres els creients ha de ser un Sí llançat a trobar-nos amb els altres per poder-los oferir el que tenim, segur que més que «cinc pans i dos peixos». Si volem donar sentit al lema de la Campanya de Càritas «Practica la Justícia. Deixa la teva empremta» ja ens hi podem afanyar, i no tenir por a les dificultats, malgrat les mancances econòmiques i socials que vivim, som nosaltres els cridats a donar resposta als que ho necessiten, i ells esperen la nostra caritat i la nostra gratuïtat. I ja sabem com acaba la història, al final compartint el poc que tenien «Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres».

Vulgueu ajudar-nos a fer més gran l'empremta solidària de l'Església i col·laborar amb la vostra almoïna per poder donar, des de Càritas, a tota aquesta gentada, ens toca a nosaltres, com a l'Evangeli d'avui, servir-los i ajudar-los.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat de Càritas

AGENDA

29 de maig:

—Festa del Corpus. Processó de Corpus a la Catedral de Santa Maria, a les 18 h.

—50 anys del Col·legi Sant Ermengol al Principat d'Andorra. Església de St. Esteve (Andorra la Vella), a les 12 h.

31 de maig. Confirmacions a Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra).

1 de juny. Jubileu dels sacerdots a Roma, fins al 3 de juny.

3 de juny. Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús.

4 de juny:

—Clausura de l'Escola de Formació Permanent, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, a partir de les 10 h.

—Confirmacions a Oliana, a les 20 h.

5 de juny:

—Confirmacions a Meritxell (Principat d'Andorra), a les 12.15 h.

—Confirmacions a Agramunt, a les 17.30 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [2Pe 1,1-7 / Sl 90 / Mc 12,1-12].

Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, verge, patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés (Manresa 1905 - Barcelona 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, verge.

31. □ Dimarts [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), verge; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dijous [1Tm 2,8-15 / Sl 24 / Mc 12,28b.34]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. □ Divendres [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús; sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Bur-

gos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dissabte [2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Lc 2,41-51]. El Cor Immaculat de la Verge Maria; sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Diumenge vinent, X de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1R 17,17-24 / Sl 29 / Ga 1,11-19 / Lc 7,11-17]. St. Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; St. Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; Sta. Zenaida, vg.

El Cos i la Sang de Crist

COMENTARI

Eucaristia i caritat, regals d'amor

Havent vençut els reis de la vall de Sidim on hi havia pous de betum pertot arreu, (v. 10s), Abram ja se'n tornava quan Melquisedec, rei de Salem, sacerdot del Déu Altíssim, va portar pa i vi, i el va beneir. He 7 interpreta el nom de Melquisedec com rei de justícia i de pau.

A l'evangeli, davant la gentada d'uns cinc mil homes (sense comptar-hi dones i mainada) que començant a fer-se tard no tenen res per menjar, els Dotze fan una proposta indigna d'Apòstols i deixebles de Jesús: *Acomiadeu la gent!*

La contraproposta de Jesús als Dotze (*Doneu-los menjar vosaltres mateixos*) té greu dificultat, quan *només tenim cinc pans i dos peixos*.

Del nivell literal d'exageració es passa al nivell simbòlic amb terminologia eucarística. *Prengué els cinc pans, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent*. Resultat: *tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de sobres*.

Quan l'any 55 Pau escriu 1Cor ja és un fet arrelat que els cristians el diumenge es reuneixen per celebrar el memorial del Senyor (16,2).

La «tradicció», que ve del Senyor, diu que «la nit que havia de ser entregat» Jesús instituí l'Eucaristia manant de *celebrar el seu memorial*.

Per què esperà a la nit que havia de ser entregat? Per mostrar que l'Eucaristia neix al peu de la Creu i que és inseparable del gest d'amor suprem del qui *estimà els seus fins a l'extrem* (13,1) perquè *ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels qui estima* (15,13).

Cada vegada que mengueu aquest pa anuncieu la mort del Senyor «fins que torni»: l'Eucaristia no és premi per a ja arribats a la meta sinó aliment de deixebles que pelegrinem cap a la meta. Amb avís pels qui compartim l'àpat eucarístic: si *mentre uns passen gana altres beuen massa, llavors ja no celebren el sopar del Senyor* (1Co 11,21).

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.»

Oracle del Senyor el meu Senyor: «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdium del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro de Génesis (Gén 14,18-20)

En aquellos días Melquisedec, rey de Salén, sacó pan y vino; era él sacerdote del Dios altísimo, y bendijo a Abrán diciendo: «Bendito seas, Abrán del Dios altísimo, que creó el cielo y la tierra, y bendito sea el Dios altísimo, que ha puesto en tus manos a tus enemigos». Y Abrán le dio el diez por ciento de todo.

▶ Salmo responsorial (109)

R. «Tú eres sacerdote para siempre a la manera de Melquisedec.»

Palabra del Señor a mi Señor: «Siéntate a mi derecha, / hasta que haga de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

El Señor extenderá desde Sión / el poder de tu cetro: / domina sobre tus enemigos. R.

Contigo el poderío el día de tu nacimiento; / en las montañas santas, como el rocío, / te he engendrado en el seno de la aurora. R.

El Señor lo ha jurado y no se vuelve atrás: / «Tú eres sacerdote para siempre a la manera de Melquisedec.» R.

▶ Lectura del libro de la primera carta de San Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo recibí del Señor lo que os he transmitido: Que Jesús, el Señor, en la noche que fue entregado, tomó pan, dio gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros; haced esto en memoria mía». Después de cenar, hizo lo mismo con el cáliz, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; cada vez que la bebáis, hacedlo en memoria mía». Pues siempre que coméis este pan y bebéis este cáliz anunciáis la muerte del Señor hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo Jesús se puso a hablar a la gente del reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Al caer el día se le acercaron los doce y le dijeron: «Despídelos para que vayan a las aldeas y caseríos del contorno a buscar alojamiento y comida, pues aquí estamos en descampado». Pero Jesús les dijo: «Dadles vosotros de comer». Ellos le dijeron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces. ¡A no ser que vayamos a comprar alimentos para toda esta gente!». Pues eran unos cinco mil hombres. Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se sienten en grupos de cincuenta». Así lo hicieron, y dijeron que se sentarían todos. Jesús tomó los cinco panes y los dos peces, alzó los ojos al cielo, los bendijo, los partió y se los dio a los discípulos para que se los distribuyeran a la gente. Y todos comieron hasta hartarse. Y se recogieron doce canastos llenos de las sobras.